

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 29. srpnja 2012.

[\[Video\]](#)

Bog može umnožiti svaku gestu ljubavi

Draga braćo i sestre, na današnju nedjelju smo započeli sa čitanjem 6. poglavlja Ivanova Evanđelja. Poglavlje započinje prizorom umnažanja kruha, koje Isus kasnije tumači u sinagogi u Kafarnaumu, pokazujući na samoga sebe kao na "kruh" koji daje život. Geste koje je učinio Isus su sasvim nalik onima koje je učinio na Posljednjoj večeri: "Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli" (Iv 6, 11). Insistiranje na temi "kruha", koji se razdjeljuje, i na zahvaljivanju (r. 11, na grčkom eucharistesas), dozivaju u pamet euharistiju, Kristovu žrtvu za spas svijeta.

Evanđelist primjećuje da je Pasha već blizu (usp. r. 4). Pogled se upravlja prema križu, potpunom sebedarju u ljubavi, i prema euharistiji, u kojoj je taj dar ovjekovječen: Krist se učinio kruhom života za ljude. Sveti Augustin to ovako tumači: "Tko je, ako ne Krist, kruh života? Ali da bi čovjek mogao blagovati kruh anđela, Gospodin anđela je postao čovjekom. Da to nije postao, da se nije utjelovio, ne bismo imali njegovo tijelo; a budući da ne bismo imali njegovo tijelo, ne bismo blagovali oltarski kruh" (Sermone 130,2). Euharistija je trajni veliki susret čovjeka s Bogom, u kojem se Gospodin daje kao hrana za nas, daje samoga sebe da nas preobrazi u sebi.

U prizoru umnažanja se skreće pozornost također na prisutnost jednog dječaka, koji, suočen s teškoćom da se nahrani toliko mnoštvo, odlučuje podijeliti ono malo što ima: pet kruhova i dvije ribe (usp. Iv 6, 8). Čudo se ne izvodi ni iz čega, već iz jednog početnog skromnog dijeljenja onoga što jedan obični dječak ima sa sobom. Isus od nas ne traži ono što nemamo, već nam ukazuje na to da ako svaki od nas da ono malo što ima tada je moguće ponovno izvesti čudo: Bog je kadar umnožiti svaku našu malu gestu ljubavi i učiniti nas dionicima svoga dara. Mnoštvo je pogođeno čudom: vidi u Isusu novom Mojsija, dostojnog moći, a u novoj mani zalog budućnosti, ali ne

uspijeva svoj pogled dići dalje od materijalnog elementa, a Gospodin "spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam" (Iv 6, 15). Isus nije zemaljski kralj koji vrši vlast, već kralj koji služi, koji se priginje nad čovjeka da utaži ne samo materijalnu glad, već prije svega onu dublju, glad za Bogom.

Draga braćo i sestre, molimo Gospodina da nam pomogne ponovno otkriti koliko je važno hraniti se tijelom Kristovim, vjerno i s velikom sviješću sudjelujući u euharistiji, da bismo uvijek bili duboko s njim sjedinjeni. Naime, "nije euharistijska hrana ta koja se preobražava u nama, nego smo mi ti koji bivamo njome na tajanstven način promijenjeni. Krist nas hrani ujedinjujući nas sa sobom; privlači nas u sebe" (Apost. pobud. Sacramentum caritatis, 70). Istodobno, želimo moliti da nikada nikome ne uzmanjka potrebni kruh za dostojanstven život i da se pobjede nejednakosti ali ne sa oružjem nasilja, već s dijeljenjem i ljubavlju.

Povjerimo svoje molitve Djevici Mariji, dok zazivamo na nas i na naše drage njezin majčinski zagovor.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, nastavljam sa zebnjom pratiti tragična i sve veća nasilja u Siriji s tragičnim posljedicama: sve je više mrtvih i ranjenih, također među civilima, i sve je veći broj prognanika i izbjeglica u susjednim zemljama. Zato molim da se zajamči nužna humanitarna pomoć i solidarnost. Dok ponovno izražavam svoju blizinu s narodom koji trpi i svoju molitvu, ponovno upućujem hitni apel da se prekinu sva nasilja i krvoproliće. Molim od Boga mudrost srca, osobito za one koji imaju najveće odgovornosti, da se ne štedi napora u traženju mira, također od strane međunarodne zajednice, kroz dijalog i pomirenje, u cilju iznalaženja pravog političkog rješenja sukoba. U mislima sam također s dragim iračkim pučanstvom, koje je posljednjih dana pogođeno brojnim i teškim atentatima u kojima ima mrtvih i ranjenih. Dao Bog da ta velika zemlja pronađe put stabilnosti, pomirenja i mira.

Za godinu dana, upravo u ovome razdoblju, u Rio de Janeiru, u Brazilu će se održati 28. svjetski dan mladih. Riječ je o dragocjenoj prigodi za mnoge mlade da iskuse radost i ljepotu pripadnosti Crkvi i da žive svoju vjeru. Gledam s nadom u taj događaj i želim obodriti i zahvaliti organizatorima, osobito nadbiskupiji Rio de Janeiro, koji brižno rade na pripremama za doček mladih iz čitavog svijeta koji će sudjelovati na tome važnom crkvenom događaju.

Pratim sa zabrinutošću vijesti vezane uz pogone tvornice ILVA iz Taranta i želim izraziti svoju blizinu radnicima i njihovim obiteljima obuzetim tjeskobom u ovim teškim trenucima. Dok jamčim svoju molitvu i potporu Crkve, pozivam sve na osjećaj odgovornosti i potičem nacionalne i lokalne institucije da učine napor da se prisprije jednom pravednom rješenju toga pitanje, koje će štiti i pravo na zdravlje i pravo na rad, osobito u ovim vremenima ekonomske krize.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana